

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216200911
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6216200911.4

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa Všeobecná úverová banka, a.s. , so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti odporcovi X. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, XXX XX C. J., o zaplatenie sumy 766,21-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom doručeným súdu dňa 22.02.2016 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k úhrade sumy vo výške 766,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne od 16.01.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom uzatvorili dňa 26.11.2008 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Odporcovi bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 16,20% ročne a schválený úverový rámec vo výške 750,- Eur s výškou splátky 25,- Eur. Odporca si neplnil povinnosti a navrhovateľ vystavil pred vymáhaním dňa 06.01.2016 výpis z bankovej knihy s konečným stavom k uvedenému dňu, obsahujúci súhrn debetných položiek

Okresný súd vydal dňa 11.05.2016 vo veci platobný rozkaz č. 10C/35/2016-30. V zákonnej lehote podal odporca proti doručenému platobnému rozkazu odpor, kde uviedol, že ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a z. č. 258/2001 Z. z. V zmluve nie je uvedená žiadna úroková sadzba, sadzba vo výške 16,20% je uvedená len vo výpise z karty. V roku 2012 mu bola ponúknutá možnosť navýšenia úverového rámca a v žiadosti je uvedené, že štandardná úroková sadzba je 23,76%. Odporca vyčerpal sumu 745,- Eur a po navýšení uhradil 880,- Eur (5x25,- Eur a 1x755). Úver bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 23,76% a nie 16,20%, čo je o viac ako 100% oproti poskytovaným úrokovým sadzbám v sledovanom období, je v rozpore s dobrými mravmi a podľa § 3 a § 39 občianskeho zákonníka je takýto úver postihnutý absolútnou neplatnosťou. Spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. V zmluve absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátky (§9 ods. 2 písm. k) a RPMN. Úver je tak potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odporca má za to, že uhradením sumy 880,-Eur si splnil svoje finančné záväzky voči navrhovateľovi. Z opatrnosti namieta aj premlčanie z dôvodu, že dlžný zostatok je celkovým debetným zostatkom na kartovom účte. Odporca má za to, že predmetná spotrebiteľská zmluva je od počiatku neplatná pre porušenie ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, resp. podľa zákona č. 258/2001 je túto zmluvu potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Dňa 15.06.2016 bolo súdu doručené vyjadrenie k odporu a špecifikácia pohľadávky zo strany navrhovateľa. Poukázal na skutočnosť, že ide o revolvingový úver, kde nie je možné na počiatku určiť výšku RPMN a v Obchodných podmienkach je uvedený indikatívny výpočet RPMN. Ďalej uviedol, že v súlade s ustanovením § 3 ods.6 z. č. 258/2001 Z. z. musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy informovaný o úverovom rámci, ak bol stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch a podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Odporca začal čerpať úverový rámec od 08.12.2008 a celkovo vyčerpал 1939,- Eur a od 20.01.2009 uhradil sumu 2 949,09 Eur. Špecifikoval aj žalovanú sumu 766,21 Eur pozostávajúcu z istiny vo výške 444,95 Eur, poplatkov vo výške 108,72 Eur, štandardného úroku 159,86 Eur a sankčného úroku 52,68 Eur.

Súd prejednal vec v zmysle § 115 a ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania nakoľko ide o drobný spor. Postupoval pri tom podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Na termín verejného vyhlásenia rozsudku sa nedostavili účastníci ani právny zástupca navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to písomným podaním navrhovateľa, Žiadosťou o aktiváciu Nákupnej karty NAY zo dňa 26.11.2008 spolu s Obchodnými podmienkami, Výpismi z Bankomatky č. 1-11, podaným odporom zo dňa 20.05.2016, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 15.06.2016.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav. Navrhovateľ a odporca podpísali dňa 20.11.2008 Žiadosť/Zmluvu o aktiváciu Nákupnej karty NAY, na základe ktorej po navýšení poskytol navrhovateľ odporcovi úver s úverovým rámcom 750,- Eur s mesačnou splátkou pred navýšením 16,60 Eur a po navýšení 25,-Eur. Odporca si prostredníctvom karty vyčerpал sumu 1939,- Eur a uhradil 2 949,09 Eur.

Podľa § 2 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 5 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 4 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

Podľa § 4 ods. 3 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Predloženú zmluvu súd posúdil podľa § 52 ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka ako zmluvu spotrebiteľskú, kde navrhovateľ bol od uzatvorenia zmluvy s odporcom v postavení dodávateľa a odporca v postavení spotrebiteľa. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a preto pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (nie zák. č. 129/2010 ako navrhuje odporca), na ktorý sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník. Súd preto posudzoval túto zmluvu

v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka aj napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení Zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších prepisov, nakoľko je pre spotrebiteľa priaznivejšia. Súd mal preukázané, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač, teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Súd poukazuje na to, že posudzovaná zmluva svojim obsahom a štruktúrou je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický neprehľadný text napísaný miniatúrnym ťažko čitateľným písmom s odkazom na úverové zmluvné podmienky obdobne napísanej nečitateľným písmom. Svoje dokazovanie súd zameril na súlad predloženej zmluvy s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd považuje za preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 26.11.2008 Zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru. Súdu sa však nepodarilo preukázať výšku pôvodného úverového rámca. V zmluve (žiadosti) je označený rámec 4 979,09 Eur, ale z výšky splátky 16,60 Eur sa súd domnieva, že pôvodný úverový rámec bol 497,91 Eur. V máji 2012 došlo k navýšeniu úverového rámca na 750,- Eur. V rámci dokazovania súd zisťoval, či uzatvorená spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzatvorenia zmluvy a zistil, že nie všetky podstatné náležitosti sú však v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., respektíve v zmluve chýbajú. Z vykonaného dokazovania je súdu zrejmé, že pri revolvingovom úvere, ktorý sa neustále dopĺňa nie je možné určiť počet splátok a termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva však neobsahuje ani termíny jednotlivých splátok, chýba aj výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) cit. zák.). Podľa názoru súdu chýba v zmluve aj údaj o úrokovej sadzbe. Výška úrokovej sadzby 16,20% uvedená v návrhu sa v zmluve nevyskytuje. Pokiaľ sa úroková sadzba nachádza v prílohách a výpisoch, túto skutočnosť súd do úvahy nevzal, pretože navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že odporca sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s ich obsahom. Odporca udáva, že úver bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 23,76%, ale táto hodnota je uvedená len pri indukčnom výpočte RPMN v Žiadosti o navýšenie Úverového rámca a vo výpisoch je uvedená sadzba 16,20%. Spôsob akým je výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve a jej prílohách je v rozpore so zásadou, že táto podstatná náležitosť zmluvy má byť uvedená jasným, jednoznačným a nezameniteľným spôsobom. Súd sa nestotožnil s názorom odporcu o neplatnosti celej zmluvy od samého počiatku z dôvodu s rozporu s dobrými mravmi. Odporcovi sa nepodarilo preukázať, že úver bol úročený sadzbou 23,76%. Aj pokiaľ by bola táto hodnota preukázaná, súd by nevyhlásil neplatnosť celej zmluvy, ale len časti o úrokovej sadzbe. Súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že pri revolvingovom úvere nie je možné určiť RPMN, ale mal by v zmluve byť uvedený zrozumiteľný výpočet RPMN, zvlášť keď sám navrhovateľ uvádza indikatívny výpočet RPMN. Navrhovateľ však vo výpočte vychádza len z predpokladov, nepoužil vo vzorci na výpočet reálnej hodnoty a takto uvedený výpočet je pre bežného spotrebiteľa nielen nejasný ale priam mätúci. Súd tak uznal, že v zmluve nie je hodnota RPMN uvedená (ani určiteľná)- (§ 4 ods. 2 písm. j) cit. zák.), rovnako ako hodnota priemernej RPMN (§ 4 ods. 2 písm. k) cit. zák.).

Na základe uvedeného súd považuje za preukázané, že v zmluve chýbajú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z. z.

Na základe uvedeného súd považuje za preukázané, že uzatvorená zmluva medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je platná, ale v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. je uzatvorená zmluva považovaná za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom ku skutočnosti, že zmluva neobsahuje ustanovenie o úrokovej sadzbe, navrhovateľ nemôže žiadať od odporcu v zmysle § 4 ods. 4 z. č. 258/2001 Z. z. úroky, ktoré neboli dohodnuté v zmluve. Navrhovateľ by tak mal nárok na vyplatenie rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami.

Súd posúdil nárok navrhovateľa ako nárok z jednej zmluvy. Čerpanie a splácanie po navýšení nepovažoval za konanie vyplývajúce z novej zmluvy, ale za konanie, ktoré vyplýva zo zmluvy po jej zmene. Súd považuje za nesporné, že odporca si reálne vyčerpal cez kartu sumu 1 939,- Eur a uhradil sumu 2 949,09 Eur. Keďže odporca vrátil viac ako si požičal, navrhovateľ nemá nárok na vyplatenie rozdielu. Na základe uvedeného považuje súd návrh navrhovateľa za nedôvodný a preto ho zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti

účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Plný úspech mal odporca, ktorý si náhradu trov neuplatnil, žiadne mu nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v 4 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie o veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)